

пѣтый — та — то, десѣтый, сотый или схопичный, хилядный, и т. н. Тукъ са отнасятъ и прилагательныѣ другыи — га — го; предній или преденъ — дня — днѣ, сѣтый или сѣтенъ — тня — тнѣ, послѣдній — дня — послѣднѣ, и пр.

Има и други числителны, които показватъ умноженіе на предмѣтъ, за туй ги наричатъ *умножителны*, таквызи сж: *двойный* — *енѣ*, *тройный* — *енѣ*, *четворный* — *енѣ*, *десеторенѣ* и пр.

Бѣльзѣка. За числителныѣ имена ще видимъ подробно въ тѣхъ-вото склоненіе.

65. — Прилагательныѣ имена выжгы са отнасятъ къмъ нѣкое смѣствително; за туй тѣ слѣдуютъ измѣненіето на смѣствителныѣ имена, сир. имать *родове*, *числа* и *падежи*, въ които са и съгласувать съ тѣхъ. При туй качественыѣ имать и *степени на сравненіето* (58—60).

66. — Прилагательныѣ на българскыи езикъ въ м. р., единств. число, имать по двѣ окончанія: *пълно* и *усвѣчено*; а въ ж. и ср. родове, само едно окончаніе — *усвѣчено*, какъто и въ множ. число за сичкыѣ родове. Ето и една таблица за тѣзи двѣ окончанія, отъ които сѣко може да бѣде *твърдо* или *меко*, споредъ крайната въ него гласна или полугласна буква.

Окончанія :	Единственно число			Множественно и 3-тъ рода.
	м. р.	ж. р.	ср. р.	
ПЪЛНО :	ый, ий.			
И	—	—	—	
УСВѢЧЕНО :	ъ, ъ.	а, я, ѡя.	о, е, ѡе.	ы, и, ѡи.